

Podcasten er sponsoreret af dig og mig, Hors Mobilselskabel Colmy.
Den bedste forbindelse af den, vi har med hinanden.
Du lytter til en podcast fra 24.07.
Og så står vi der, og så død derop.
Så er der fælles spillede.
Prøv at gøre, hvem der ikke måtte komme med på det første af fælles spillede, Arne.
Stop.
Der måtte ikke komme singler med.
Det er løg.
Men kom lige fra pærdene.
Jeg var bare sådan...
Jeg ville gerne hjem.
Kærester kommer og går.
Venskaber består.
Det har jeg i hvert fald hørt.
Derfor har jeg også altid haft det helt skamfuldt over,
at jeg har mistet mindst lige så mange venner som kærester.
Du kan genkende følelsen af, at venskaber kan være både den stærkeste,
skrøbliste, veste og sværeste relation i verden.
Lige nu har jeg f.eks. både gamle venner, jeg håber på at vinde tilbage.
Nogen jeg helst vil glemme.
Venskaber, jeg drømmer om, bliver endnu tættere.
Og vendeforælskelser i folk, der endnu ikke ved, at din dag skal være min ven.
Derfor har vi lavet denne her podcast.
En slags venskabsambulance,
hvor vi hver uge vil hjælpe dig med dine venskaber
og måske forhåbentlig sæt blive venner under vejs.
Mit navn er Ida Sofia.
Mit navn er Maria Jenssel.
Du lytter til 112 for venskaber.
Velkommen til.
Hej.
Hej.
Velkommen til Eiffa Satan.
Det er afslut nummer 10. Har du kanne?
Nej.
Det aftalte vi jo, du skulle have.
Deg?
Ikke mig.
Eiffa, helvede.
Vi skulle fejre det.
Hvordan skal vi fejre det?
Pludselig, man sidder her og siger det, så går jeg op for mig.
Men det går da også op for mig nu.

Det er så dårligt.
Det er afslut nummer 11.
Nej, hvor er det dårligt? Jeg var ordentlig købt søst.
På en café, inden jeg var her, så så jeg nogle små chokoladepåske.
Så tænkte jeg, at jeg skal købe dem med.
Så tænkte jeg, hvorfor skal Ida chokoladepåske?
Det gider hun da ikke engang have.
Hvorfor skal I ikke givet det, jeg elsker, der er fede af?
Jeg tænkte bare, det er der en mærkelig ting at komme med.
En anden gang, så vil jeg bare sige, at jeg tænker chans.
Just take the chans, babe.
Men nu har det været perfekt.
Men du vil never know, men jeg er som regel altid glad for,
når folk tager noget lækkert med, at jeg kan putte i kæften.
Men i dag, der skal det handle om at være single.
Og så have en masse venner, som får kæresten og børn.
Og som lige pludselig ikke inviterer en med til ting længere,
fordi man ikke har en kæreste.
Jeg seriøst ved det vildeste og meget rengentære bare dilemmaen,
som jeg er glæde med til, at vi skal tale om.
Men først, så kunne jeg da lige tænke mig at høre,
om du blev ædros efter din tur til Nettig.
Med din mand.
Det er lige før jeg ikke er.
Du ser også lidt stidigt ud.
Jeg er høj på den tur.
Jeg var fuld.
Nå stop.
Det kan jeg godt...
Stå indenfor.
Ja, det kan jeg 100% stå indenfor.
Men jeg er også fyldt op af glæde og energi og overskud.
Altså efter den her tur kommer vi begge tilbage.
Vi sidder i vores bil på vej hjem og siger til en anden sådan...
Vi er jo ikke de samme mennesker, der er trøstede på den tur.
Må jeg så høre, hvad er der sket?
Hvad er der blevet lavet om på jer?
Alp.
Hvad er der ikke lavet om igennem?
Vi har fastet, vi har sovet, vi har set særger.
Vi har spist alt, hvad vi har lyst til.
Vi har grenet helt vildt meget.
Vi har haft så mange samtaler om alt,
hvad vi drømte om og glæder os til.

Og hvad vi har oplevet uden at blive afbrudt af børn hele tiden.
Vi har haft så en tanskt nærvær og sådan en ung dømlighed.
Uden ansvar for noget som helst.
Alt det, jeg faktisk har drømt om så længe.
Det var den perfekte tur.
Vi havde det så sjovt.
Altså vi bliver fulde at forvende.
Vi har nu sådan nye venner på Instagram,
som skriver kommentarer til de opslag, vi laver forut.
Hvis du går ind på Pellis' opslag, så står der sådan noget.
We love you guys, come back to Venice.
Hvad var det for nogen?
Altså var det ejerende her restauranten?
Nej, det var sådan vennerkrupper.
Nej, på de steder, hvor vi var inden at drikke prængs,
fordi vi bare havde siddet.
I fald de snakket med?
Ja, som vi fald lige snakket med.
Det var en meget hostel vibe.
Ikke ægte, parakte vibe.
Så det var bare et andet liv.
Det var et lille vindu ind til et andet liv i tre dage,
som var vidt underligt.
Og som også fik os til at savne vores børn helt sygt meget,
ind i maven, knud i maven, savn.
Så da vi kom hjem, var vi sådan her, i kesovelig,
så fucking dårligt i vel.
Og der er ikke noget, der kan få os ud af kurs længere.
Vi har så meget energi, vi har så meget overskud.
Vi kan godt være ved den hele natten.
Og vi begyndte bare at tablere all muligt gode ting,
så den starte en ny, god søvnrytme,
og børn ind på deres egen værelse og røg rundt.
Og vi havde den der energi til at gøre nogle af de ting,
som vi har udskudt og udskudt, fordi det var hårdt.
Steve vi neti, en fuld og vidt underligt, bare helt perfekt.
Hvor lang tid holder sådan en omgang overskudt, så tror du.
Jeg ved ikke, nu er det en...
Længe kan man være høj.
Nu har vi torser, og det er fem dage siden jeg kom hjem,
og jeg har stadig glæde.
Så lad os se på næste torser.
Så lad os tjekke ind næste torser, og se om dem er sammen.
Gode, dejlige energi.

Og en af de små ting, der sker, da jeg er i Venedi,
det er, at jeg ser på Instagram,
at du blev udsat for en form for forbrødelse.
Ja, det er rigtigt.
Det er jeg jo faktisk små og små.
Det ved jeg ikke, om jeg vil kalde det, måske i Vendig, men for mig følger det meget.
Men det er rigtigt, at jeg er på vej på arbejde.
Jeg laver radio på Nordvængang imellem.
Og så skal jeg være ud til studiet i Hærlev, og jeg har min cykelmad.
Så tager jeg...
Hvis man er interesseret, så tager jeg min cykelmad i tåget,
og så står jeg på Hærlev station, og så cykler jeg derfra ud til bagovermedia.
Og der er jeg kommet ud af tåget, og jeg har tjekket ud med mit rejsekort,
og så træger jeg min cykel med op og går på nogle trapper.
Og pludselig hører jeg en lyd, klik klink klonk, siger jeg det,
og jeg vinder mig om, og ser en lang skrue, og tænker, at jeg er underlig.
Men det er ikke min, og går videre.
Har nogen kastet den efter mig, der ved jeg ikke, at der ikke er nogen godt, jeg går.
Så går jeg videre, og pludselig skal jeg op på min cykel,
og så kan jeg mærke, at der mangler halvdelen af min en pedal.
Og så er jeg sådan, hvad fanden er det?
Og så lige pludselig kommer jeg i tanken om den skrue, der lå på den trappe,
der jeg trækket min cykel op af der.
Jeg tager tilbage, finder sig halvdelen af min pedal,
og stadig ligger der, tak fordi ingen tog, men hvad skulle folk også have brugt den til?
Og jeg er sådan underlig.
Men okay, har også købt katten i sikken,
men den her cykelgirne virker ikke, bremserne virker ikke,
og ikke indtil under, at pedalerne også begynder at falde af.
Så sætter jeg mig op på min cykel, og tænker, at jeg kan godt cykle den ene kilometer,
eller de to kilometer, der nu er med en halv pedal,
altså med halvanden pedal.
I det, jeg sætter mig op for at cykle, så hører jeg sammenlyd igen.
Så kigger jeg ned, og så er halvdelen,
at den anden pedal kunne hjælpe mig at falde af.
Og det er lige for lidt su i maven, fordi det er sådan noget af coincidence.
Og sådan rent teknisk, så er der en møttrik, som sidder ind i den her pedal,
som ligesom skal skrues, altså ligesom en skruer,
den skal skrues hele vejen ind og skrues hele vejen ud.
Så det er lidt urealistisk, at den bare skulle falde ud.
Ja, præcis. Det er jo det, jeg står og tænker.
Det ville være mere tilfældigt, hvis nu en halvdelen af den ene pedal var faldet af.
Den ene måned og halvdelen af den anden pedal, så var faldet af i den anden måned.
Så kunne man jo godt være sådan, at de møttrikker sidder og løsne sig selv.

Men det er jo underligt, når det sker i så lille et intervall.
Og det er jo derfor, at jeg straks tænker, at jeg er blevet udsat for en personal crime.
Der er nogen, der er ude efter mig.
Og jeg kan slet ikke få det ud af hovedet.
Jeg cykler ud på arbejdet med sådan der uro i maven.
Og så går jeg ved, at de rejter op til nogle kollegaer.
Jeg kan se, at de har været ikke for lang tid, fordi jeg har øklet radio i flere år.
Sparkerdøjeren ind, og sådan der, I'm back.
Og der er nogen, der har udsat mig for noget ubehageligt.
Og nu skal I alle sammen sætte jeg ned på en række, og kigge på mig,
og sige, at det ikke er personligt, det, der er lige at ske med min cykel.
Og du starter, for det hjælper sig, for jeg har aldrig ro i min krop.
Og det første, der sker, det er så, at jeg måtte tage en besked for dig.
Men der står nogle af min gamle stakkelskollegge,
og jeg er tvang til en lagtighed, og jeg skal blive ved med at gentage sig selv.
Det er tilfældigt. Det er tilfældigt.
Ingen vil derundt. Ingen vil derundt.
Så jeg måtte tage en besked for dig, der skriver,
Ej, skat!
Nogle er ude efter dig.
Og så skriver jeg til dig, at du er venlig eller værd.
Du ved, jeg har angst. Det er rigtig ubehageligt, du skal ikke.
Det skal jeg ikke gøre.
Skal du ind i?
Jeg skal jo bare vide, hvem jeg skal slå i hjælp.
He he.
Og så sender du et billede af dig og Pelle på et fly med en vin.
Og så er jeg sådan her,
Men kan du, at vi skal få det?
Og så er jeg bare sådan,
Du er her jo ikke engang, til at passe på mig.
Hvorfor så plant den her angst i min krop?
Og så, på grund af dig,
er jeg nødt til at gå ned og finde med venlasse og med vengrø.
Og så er jeg sådan, nu skal I.
Gud, hjælp mig at sige til mig.
Sige det så.
Der er ingen, der vil slå mig hjælp.
Sige det så.
Og så grøn min veninde.
Så er jeg sådan rimelig iskoldt og meget blod.
Altså, men du ved, hun er en, kan man kalde det, en street person.
Jeg løber som en, der er 55, der hedder Birgit der.
Men i hvert fald, så er jeg sådan grøn.

Nu skal du fortælle mig, hvad er det, der får gå?
Er det her noget, man gør?
Og lades jeg stå med sådan her?
Ja, det var noget, vi godt kunne finde på at gøre i hva'r da.
Og så grøn sådan, Ida.
Hvis nogen virkelig var ude på at skade dig, eller ønskede dig ondt,
så tror jeg, at de havde lystnet noget andet på din cykel.
En halvdelen af hver af dine pedaler.
For eksempel hele pedalen.
Hele pedalen.
Sadlen, julen, styret og så hvad sådan.
Okay, fint.
Jeg har jo virkelig kød af, at jeg skrev sådan en ufølsom ubetæg som komter.
Det er i min flybbrændert.
Jeg var bare sådan her.
Jeg havde på ingen måde forstået, at det var noget, du reelt forestiller dig.
Jeg tænkte, nu laver jeg en sjov joke, hun ikke har tænkt over.
Det skal du vide. Jeg tænker altid det værste først, når det handler om mig selv i hvert fald.
Ja, jeg tænkte nær.
Det er med 100% sikkerhed ikke nogen, der er ude efter dig.
For det er så dumme en ting, så jeg skrev det.
Altså så meget som løl for sjov, det har du nok ikke tænkt over.
Det er jo sådan en lille ting, du ved om mig nu.
Ja, det gør jeg.
Altså alt bekræft det bedste, alt er forstået og mener, forstår kræft det andet.
Så hvis jeg siger, at alle hader mig, så skal du sige, at der ikke er nogen, der hader dig.
Fordi så er der virkelig ikke, fordi min hjern er så Montagelig over for alt.
Så når er der ikke det, når er der lidt nok.
Og når du siger det på det måde, så vil jeg også sige, sådan har jeg det også selv.
Ja, det er det.
Selvom vi har fortalt flere gange her i podcasten,
at der falder flere og flere venner fra med alderen,
især når du passerer de 25 år,
så viser et amerikansk studie faktisk, at det samtidig bliver vigtigere og vigtigere for os,
at have gode venner, jo ældre, vi bliver.
For når vi bliver ældre, viser studiet, at vennerne bliver mere afgørende end familien,
for om vi er lykkelig og raske.
291.000 mennesker fra 100 forskellige lande deltog i undersøgelsen,
som handlede om relationer og livskvalitet.
Noget af forskerne også kunne se, at vi fik bedre og bedre venskaber med ordene,
fordi vi har haft mange år til at sorte, at de forkerte venner fra,
og vælge de rigtige til.
Vi skal i gang med vores venindebog.
Ja.

Og det spørgsmål, som vi har med i dag i venindebogen, det er, hvilket karakter træk kan i bedst lide, eller ser op til ved hinanden. Så skal vi lidt op i røven for at sætte igen. Det skal vi nemlig. Men jeg tænkte, at det var okay, fordi det er diglige ting. Lidt, hvad du drømmer om. Jeg blev i hvert fald så glad, da jeg tænkte på det, fordi jeg så begyndte at tænke på jo alt det, jeg synes er nice ved dig, og det, der faktisk skete, da jeg ligesom begyndte at gå ned af denne her vej, jeg tænkte, hvad synes jeg, er det allerede fedeste videre? Hvad vil jeg allerede helst at skære mig selv af? Så kom det ene med det andet, og så fyrte det andet til det næste, og så sidste så sidde jeg med fire ting, som jeg var sådan her. Hvad fanden er det, man skal vælge? Ej, okay. Mit kom frem med det samme, og så tænkte jeg ikke mere over det. Ellers, jeg visste godt, hvad jeg ville sige, kan du nu det? Men mit er simpel og jeg tror, at det, jeg allerede bedst kan ligge ved dig, er jo også det, der har irriteret mig mest ved dig. Det er jo det der med, at jeg føler, du er god til at være i verden på din egen måde, at leve på en måde, som du godt kan lide at være på, som gør dig og din familie glade, og som ikke skader nogen andre, men hvor du heller ikke tænker over, hvad vel andre har gjort? Hvad vil andre mene? Hvad vil andre sige? Og at du er virkelig god til at stå op for dig og for din familie, og dem du holder af. Og så er sådan der sommerfolk, mene hvad de vil, eller gøre hvad de vil. Uden at det her skal lide som om, du er sådan en, jeg giver en fuck for alle. Altså, det er ikke på den måde vel, men jeg forstår, altså sådan, at jeg føler, du er meget, meget god til at følge din intuition, hedder det det, og ditt hjerte, og opnå meget den vej, hvis den virkelig er at være dig. Det synes jeg er meget sådan, og det er jo det, som der er mange, der tror jeg også gør, men som jeg måske også gør, men som jeg så samtidig er virkelig svært med, ikke? Og som jeg overtager, bruger jeg enormt meget energipersoner, hvor det føles for mig, som om, at du ikke, det gør lige så meget i det, men det kommer over en anden måde nemmere til dig at gøre de ting, og det gør meget ved undringsværetet, at man på en eller anden måde kan slappe af i og være det. Og så synes jeg ud over det også, at du er enormt dygtig til at få ind i det, exekvere på den og få et resultat ud af det, som er jo noget, jeg er personligt sikkert beundret, og der er ekstra meget for, fordi det er noget, jeg selv også er meget svært ved, og som jeg virkelig synes generelt af en vild ting, at kunne. Altså, ikke at tænke, jeg har brug for at hjælpe for alle de her mennesker for at få det her til at fungere,

men jeg kan godt løse det her problem selv.

Jeg vidt det her, jeg finder en måde, og det er jo noget, som efter jeg lært dig let at kende, at jeg kan se, at du har kunnet hele dit liv, fra da du var fashiondesigner som 11-12-årige, eller fra da du fortalte en eller anden historie om, da du ville have en koalabjørn som kæletyr og lavede dit værelse om til en jungle, altså forstår du hvad jeg mener, hvor virkelig sådan, når okay, altså kunne jeg også køre det dengang, jeg ønsker mig en hest, eller, så det er jo virkelig et karaktertræk, der er meget dig, som jeg synes er meget ved undringsværetet. Jeg føler mig meget set i dit ting, jeg kan total identificere mig med det, og det er jo også nogle af de ting, som jeg er glædest ved mig selv faktisk. Det er jo bare dejligt.

Tak.

Ja selv tak.

For det er søde.

Den første ting, der faldt mig ind, det var din ævne til at samle mennesker og skabe fællesskaber. Det synes jeg virkelig, og det er jo også i kontrast til mig, der er jo, der er jeg fucking bange for at samle mennesker, det har vi lavet et helt afsnit om, men hvordan du ligesom forener helt vigt forskellige mennesker, og nogle gange virkelig nogle originale typer, som man ikke ville tænke, bliver venner med denne her person og denne her person, og samler dem i et rum, som om det er det mest naturlige i verden, og der er dansk nye relationer og skabes fællesskaber, det synes jeg er sådan helt vildt rørende at se, og jeg har jo også blevet med til nogle af de ting, og det er bare en gave at have sådan en person i sit liv, som gør det, og har lyst til at tage den på sine skuldre.

Nej tak.

Ja.

Og så kan jeg tage at tænke på to ting, der hanger lidt sammen.

Det ene er din observationsevne.

Altså du er ekstremt skarp i betragninger af alle mulige små, sjov ting, der sker omkring dig eller i dig i verden med andre mennesker, og denne her sådan virkelig skabes en betragning af alle mulige detaljer, som andre ikke nødvendigvis ser, eller måske ser på en anden måde, og du så får set det på den måde, som er allermost interessant eller særligt, det gør, fører mig videre til det næste, som er, hvor sjov du er.

Og det er virkelig et karakter, jeg ikke elsker.

Og noget af det, der gør dig så sjov, som er særlig ved din humor, det er, at den tit handler om de her små betragninger, du har lavet, at du ligesom stiller op og skærer ud i pap, hvorfor noget er fucking sindsygt, eller helt genialt, eller hvorfor vi mennesker er så mærkelig, eller så latterlig, eller så fede,

fordi der er et eller andet, du har lagt mærke til, som vi alle sammen går forbi, og ikke ser, men som du så, ligesom, formål og gør til noget sjovt at vise, for mig eller med mennesker nu lige der.

Det er jo også noget af det, der gjorde, at jeg tænkte, at du ville være så genial i den her podcast, og jeg så gerne ville have dig med, fordi jeg synes, det er så sjovt at høre dig snakke.

Jeg kan ikke have stopp, jeg kan ikke mere stopp, stopp, stopp.

Ej, så lærer jeg være med at sige den sidste ting.

Nej, sige den.

Men jeg er fandt med dig overlig til at få så mange søde ting, jeg ved jo ikke engang, jeg sidder herovre og skriver ikke, hvor jeg skal kigge kan.

Ja, det er længe siden, at der er nogen, der har været så søde ved mig.

Så det skulle på tide ud.

Tak, det synes jeg faktisk også.

Og den sidste ting, det er, at jeg er ret vildt med din meget følelsesmæssig måde, at være ideologisk på, at jeg synes, der er rigtig mange, der er ideologiske med deres jærerne,

hvor jeg føler, at du er meget ideologisk med dine hjerte eller dine mage,

at du føler de ting, som du brænder for rigtigt,

på en måde, som jeg ikke har set hos særlig mange andre mennesker,

at hvis man ser en politiker for eksempel, så kan man have en fornemmelse af, du ved, at det her er forkert og det her er rigtigt, og derfor kæmper du for det.

Og så kan jeg også selv have det,

jeg bliver rasende over i landet, det her er for dårligt,

fordi det er uretfærdigt eller hvad det nu kan være.

Men det er selvfølgelig, at jeg møder mennesker, som føler så meget omkring det hele.

Det, der skal ud i verden, bliver taget ind i din krop, på en ret særlig måde.

Jeg har aldrig før prøvet at ses med folk eller at skrive med folk om,

hvordan er din dag, og så er du rigtig kæd af det,

eller rigtig glad for noget, som er sket for nogen helt andre,

altså som kan være sådan, altså nu er det bare et tænkt eksempel,

men der er fandme kommet mindre sult i Afrika,

så jeg er virkelig godt, at du møder i dag.

Hvordan du kæder dit følelsesliv sammen med dine ideologiske stås steder,

det synes jeg er virkelig fint, og gør det meget autentisk det hele.

Så det var de fire ting, jeg kom til at tænke på.

Jeg føler, at vi er til min tredje års følelsestag igen,

og du lige har holdt en tale, og nu skal jeg sige skål.

Tak for det, skål, og tak fordi I ville komme, og lades komme hurtigt videre.

Ej, det var virkelig sødt, men jeg kan slet ikke være i det.

Nej, men du vil jo aldrig ikke være med i det.

Jeg bliver helt akkad lige nu, kan vi ikke bare gå videre?

Okay.

Nu kan jeg ikke klare noget, men næste gang, når der står én,

så skal du ikke komme med fire, for nu føler jeg, at jeg er den, der har givet en dårlig gave.
Ej, skat, nu må du ikke vente til noget dårligt pludselig.

Det er kun fordi, at jeg...

Nu får du en besked fra mig i aften, hvor jeg skal få sådan...

Kan vi ikke sætte to af de søde ting, du siger helt i mig, så der er to mod to.

Det med betræknings og humor, hanger du sammen.

Du sagde så mange søde ting.

Det findes af lidt.

For helvede.

Man kan ikke gøre noget rigtigt.

Nej, det er svært.

Vi har længe vist, at Aver, de som mennesker, skaber, venskaber.

Men i Følgevidenskab.dk, viser studier, at det faktisk gælder for næsten alle dyr.

Alt for fulde og fisk til hester og til de finere finder nemlig også venner.

Og de gør det faktisk på samme måde, som vi gør.

De finder nemlig venner, som ligner dem selv.

Vedenskabeligt set betragter man to mennesker, som venner, hvis de konsekvent foretrækker hinanden selvskab frem for andre mennesker selvskab.

Og når dyr finder sammen med venneskaber, vælger de, hvem de vil være venner med ud fra slægt skab, alder og personlighedstræk.

For dyr har ligesom også personlighed, og de vil helst hælde sig ind ud med nogen, der matcher den personlighed.

De er en der også fysisk overfor dem, de ser som deres venner.

Det kan for eksempel vise sig ved, at de renter hinandens pæls, eller slås for sjov.

Vores ting med i dag, det handler om at være single.

Og når alle ens venner så har kærester, måske er de lige pludselig fået dem.

Måske har de altid haft dem, og så er man bare blevet den eneste single i vennegruppen.

Pludselig det kan ligesom gå begge vej.

Men vi har fået et spørgsmål fra en af hjertet og lytter med, som vi vil spille lige om et øjeblik.

Men først så vil jeg bare lige sige, at du igen også har taget din dagbåge med.

Ja.

Og at du har skrevet nogle sidder på et tidspunkt tidligere i dit liv, som handler om præcis det her.

Den følelse af at være single, når alle andre har kærester.

Og du har indtalt nogle af de her sidder, som vi kommer til at spille i små klipløbne igennem afsnittet.

Men inden det, så skal vi selvfølgelig høre lytter og spørgsmålet.

Det skal vi.

Er du klar?

Jeg er klar.

Hej Marie og Ida Sophia.

Størst af det ene af mine venner er inden for det seneste år blevet forloet, de blev gift eller gravid, eller har bare fået en kæreste, og jeg er bare super single.

Jeg er selvfølgelig glad for deres vejner og alt det der, men jeg synes også, at det er pisse i et andet.

I lang tid har tre af mine venner jeg lavet alle ting sammen.

Nu er to af mine kærester min natten, og den tredje har jeg også fået sin kæreste.

De fire er nu begyndt at gå til paddle til at lide sammen og holde de store middag, men jeg er ikke emitteret.

Når I spørgsmålet var for os at sige, at det er ej, men det er bare sådan nogle par middag, og det er bare noget andet, når man er sammen med paren, vi laver andre ting sammen med dig.

Jeg synes bare, at det er underligt, at tre ude og fire af mine bedste venner er samlet, og jeg må ikke være med blot fordi jeg er single.

Er det bare mig, eller er der en anden fuldstændig magisk verden, som man kun forstår, når man har en kæreste?

Altså, jeg har så ønsket ud på hele kroppen, både fordi jeg synes, at hun er lidt sjov.

Jeg synes, at hun er mindre om dig.

Det er jo mig soltestere, men også fordi jeg bare føler, at det er rigtig meget.

Selv med følelsen af at være ekskluderet fra fællesskabet som single i en særlig alder, hvor alle andre begynder at få andre ting, kan jeg igen kende rigtig meget.

Jeg kan huske et lille eksempel på det, hvor jeg faktisk havde en kæreste, og jeg er min kæreste, og to andre par havde aftaltet at tage ud og spise sammen.

Og så kunne min kæreste ikke alligevel, og så skrev jeg inden i gruppen, min kæreste kan ikke alligevel et eller andet.

Jeg ved ikke, om de gik ud fra det. I hvert fald så fik jeg en besked, hvor der stod sådan, okay, Namm, så ses vi jo bare en anden gang.

Stop. Stop. Det er rigtigt.

Det er rigtigt. Og så skrev jeg, fordi jeg blev så provokeret over det.

Nej, nej, jeg kan stadig godt. Og så kom jeg selvom, at det var som om, pludselig jeg var onendt vejtet, og så tænkte jeg,

gud, skal jeg takke og lov, at jeg har den her kæreste, fordi nu ved jeg da, at det kun er, hvis jeg har med, at jeg er inviteret af fanden folk over dig.

Men du kommer derhent, og de sidder med deres kæreste, og jeg taler de så i et andet språk.

Forstår du, hvad der bliver sagt nu, hvor du ikke selv har en vedsel her med?

Jeg vil sige, at jeg forstod hvert et ord.

Nå, for søren.

Helt ærlig, jeg synes, der er...

For det første, så tror jeg bare hele mit liv, så jeg har haft en lille smule anstreng med noget parfimse.

Altså, hvis man er en vennegruppe, og der er flere vennegruppen, og der er nogen, der har en kæreste, og nogen, der ikke har, hvad helvede går det så ud på det der?

Nej, jeg er virkelig sådan ægte. Jeg kan faktisk mærke, hvad helvede er det i sidder og laver, som er noget, som andre mennesker ikke kan få lov til at være en del af, som er ærs venner til daglig, som I sange skal gå og snakke med, som I kan hygge med, som kender hinanden på kryds og tværs.

I sig er det her tilfælde.

En fælles venner, to vennerne er blevet kæreste, og hun kender dem, altså, forstår ikke.

Hvad er det, der udlægger det her landspældet, det her med den her mærkelig, stadige setting af perfektion?

Altså, jeg kan ikke forstå det.

Og så, hvad er det sådan, som er lidt et afskum, hvis man ikke har et påhæng med?

Men hvis vi lige prøver et øjeblik, og sætter det også i parne steder, hvad er det argumenterne er for, at nogen kun må komme, hvis de har en kæreste med?

Altså, hvad kan være grunden? Hvad er det, der går igennem deres hoveder, sidende de tænker, det er federe uden?

Altså, fordi jeg tænker, det er jo ikke bare for at være und.

Det er jo den eneste grund, jeg kan komme og tænke på.

Jeg synes, det er så undt.

Det tænker jeg, det kan det ikke. Jo, jo, det er undt.

Nej, jeg ved godt, at det ikke er for at være ud.

Men det kan ikke være intentionen.

Så jeg prøver at forestille mig, hvis jeg skulle tage den beslutning, du er senglig, du må ikke komme med.

Hvad skulle det så være? Hvad skulle der være argumenter for det?

Hvorfor er det noget, der reelt sker?

Tidt i mange vennegrupper.

Altså, jeg har set, det sker. Jeg har selv været den, hvor jeg har set alle parne steder og spiser med, da jeg ikke blevet med til at med.

Og jeg tænker, er der en anden dynamik, når man har sin kæreste med, opfører folk så på andre måder?

Altså, er det, lad os sige, at Simon er her nu?

Herinde nu i skute? Ja.

Så kan det godt være, at jeg ikke vil sige alle de samme ting til dig.

For eksempel vil jeg nok ikke snakke om sex, eller ting som var for private for mig, eller ting om kvindekroppen.

Der kan godt være nogle ting, som ændrer sig i den måde, man snakker.

Sammen som venner.

Så skal det jo være, at alle vennerne var sammen.

Så skal man sige, du skal lige lappe hele biler hjemme.

Ja, lige præcis. Men så tænker jeg, er der noget i den omvendte konsolation, som gør, at der er en dynamik af?

Vi er sammen på denne her måde, når vi er part, der flyver samtalen på en anden måde, når jeg sidder sammen med min kæreste.

Eller er det fordi drenge har også, jeg ved ikke, er det en kunst ting, er det fordi, når der er drenge med, så skal der være lige antallet et eller andet?

Du kan godt selv høre det ikke også?

Ja, jeg har ikke nogen argumenter.

Jeg kan godt forstå sådan noget med, at man har et godt vinde par.

Eller at man har to gode vinde par, hvor hænger jeg hinanden?

Altså, hvad ved, om man samles og man sidder og det er sjovt.

Men det, der mener, man er en fasttømmere gruppe, det er meget det, jeg synes er slemt.

Altså, man er en gruppe, alle kender hinanden.

Der er fem bedste venner, fire af dem har en kæreste.

Kæresterne kender hinanden, der er en single.

De fire venner holder en middag med deres fire kærester, og den femte venner er ikke inventeret. Jeg kan ikke se et eneste, og jeg svager for mig, at det er en argument for, at den femte venner ikke må komme.

Nej.

Kæreder og bor.

Jeg kusste dengang, jeg var yngre og ikke selv havde en kæreste, heller ikke ønsket mig en.

Og helt 200% ikke ønsket min venner skulle have en.

For hver date, der blev til en kæreste, blev jeg en tand mere ensom.

Kom et skridt tættere på at blive voksen, og følte mig lidt mere alene om faktisk, at nyde singlelivet.

Så længe min venner var i samme position til mig, så spejlede vi vores følelser hinanden.

Vi talte om dates, udvekslet både fortællinger og partner, gik i byen.

Møttes næste formiddag på vej hjem for vores natty random lejlighed på en shawarma bar på Nørrebro.

Eller på et apotek for at købe en fortrødelsespættel og skylde den ned med en lyserblå sundtop.

Det var en romantisk og dejlige tid, hvor det at være single var spændende, trygt, og en ting vi var fælles om.

Men som tiden gik, og flere og flere flit kærester,

ændrede hele mit verdenspillelse på en måde, og jeg blev i stedet stresset for tvivlet,

og værst af alt begyndte at følge mig forkert og alene.

De eneste, jeg hade og spejlede mig i var pludselig Brady Jones.

Og jeg alkoholiserede single memes på Instagram.

Jeg hade slet alle de nye prakteksemplere af kærester, der var søde og sjov,

og ofte sagde til mig, at de altså havde en sød ven, jeg kunne møde, selvom jeg fucking ikke skulle bage om at møde nogen sød ven.

Til mennesket, der lige havde taget min plads som første prioriteter,

som min veninde, og frarådede mig mit eget selvbild, som sejset i køret,

og ærligt mården, bare fordi din ven er sød, og kan tage ren underdring på helt af sig selv om morgenen,

så er det jo altså ikke ens betydende med, at vi er i et match, bare fordi ingen er i et forhold vel.

Når jeg holder midt af, så er det meget sjældent, at jeg inviterer par, så inviterer jeg mine venner.

Eller vores fælles venner, og er der en, der lige har en kæreste med i en værsko eller sådan.

Men jeg går mere op i at samle mine mennesker omkring mig, og så har deres kærester, der gerne kommet mere end jeg går op i,

at det er parne, der skal komme.

Men er det ikke også mere dig, som inviterer, altså dig, som individ, end det er dig og Simone, der inviterer?

Jo jo, jeg måske også er det som rigtigt, fordi jeg har klart den mest overrusskudde til det.

Fordi jeg kommer i hvert fald til at tænke på, at jeg kan godt sætte mig ind i, at Pelle og jeg, hvis vi holder et eller andet arrangement, så tænker vi hurtigt i par.

Altså så tænker vi hurtigt i, skal vi inviterer Ida og Simone,

og Christina og Christian, og Jacqueline og Christian, og Amalia og Stefan, og så videre og så videre.

Og der kan det godt være, at det vil slet blive mig mindt med en single person.

Fordi at man hurtigt kommer ind i sådan en, det er jo også to som par, der inviterer,

så du skal have en ven med, og jeg skal have en ven med.

Ja, ja, men jeg kan sagtens forstå det der.

Men det betyder ikke, at jeg ikke, hvis jeg kommer i tanken om den single person, vil på noe måde tænke,

den person skal ikke med. Altså overhovedet, det er kun sådan en forglæmmelses ting, og det er også derfor, at det, som jeg synes er rigtig provokerende i det her lytterdilemma, det er, at hun har sagt, hvorfor bliver jeg ikke inviteret med mere, og så siger de, det er jo en par ting.

Ja, det synes jeg rent, at der har været en konfrontation.

Vi laver nogen ting med dig og nogen ting med andre, hvad er det så, I laver?

Men det er også fordi, så lægger der nærmest i det, eller jeg ville i hvert fald få katastrofetanker omkring,

hvis der var en, der sagde sådan til mig, så ville jeg tænke, okay, så det, I laver med mig, det er sådan lidt børne ungdomsaktige ting, det er sådan noget feste, brække, snakke om det ville single-liv,

eller altså, hvad er det, I laver, er jeg ikke voksen nok, er jeg ikke sådan seriøst penske nok, det har jeg i hvert fald følt nogle gange, når jeg har været single, og været sammen med par, at så er det som om, man nogle gange kan blive sådan lidt den der, selskabets klon, fordi sådan, du er jo barnet i denne her konstellation,

og så bliver det nærmest sådan selvbekræftende undcirkelig, hvor at man, også sådan selvfølgelig er et ansvar for at skulle være den, der underholder lidt mere omkring, hvad man har lavet i weekenden, eller hvad der sker på tænder, eller et eller andet, og så bliver de mere og mere sådan, det er jo også typ, du skal jo også, du kan også sove længe hele dagen,

for der er jo ikke nogen, altså sådan nogle der ting, hvor man sådan, ej helt ærlig, er et voksenmenneske,

det kunne godt lydde lidt som om, når de siger, vi laver andre slags ting med dig, hvordan ser I hendes person pludselig?

Når du løber mindre, det er gangbang, eller et eller andet, så kan jeg ikke forstå det, altså, hvor alle skal kaste en partner i pulien, men det er jo det, altså sådan et andre ting, hvad spiller UNO at drikke rødvin, at det ikke er alle laver, når de holder par med dig.

Det er jo ikke fordi, at du som single ikke længere synes, det er sjovt, eller dejligt at sidde ned og snakke sammen,

og spise noget god mad, altså det er som om sådan, at der ligger i det sådan, det er, du skal være mega full, eller vi skal videre ud, hvis sådan en single person som dig skal med, og det her, det er jo bare et stille og roligt parangsemang, det er så ved du da ikke synes, det er sjovt.

Vi skal slet ikke have shots, og lave koldtbøtter på gulvet af alt, måde 4 klock i 12, hvad tror du?

Men jeg tror, at det hele er meget, det du også snakker om, det er med.

Bildet på mennesker, der sinkler i vores samfund, særligt når man når en viss alder, som jeg går lidt ud fra at lytte,

og også er ved at nå op i, fordi hun taler om, at folk bliver gift, og for børn, og alt muligt andet, eller bare for kærester.

Det måske også da, hvor jeg relaterer så meget til det lige nu, men nu ved jeg godt, at det lige laver en afstikke, men så mænder det meget om så sent, som i morges, fordi nu har jeg jo en kæreste, men så er jeg jo snart 33 og barnløs, men i morges da jeg så gik, så kunne jeg netop mærke det, fordi hver gang jeg luftede min hunde på Frederik Spærdli, så går jeg der med to hunde og en stor dunjak, og føler mig lidt som sådan en bims igen, ligesom jeg gjorde, da jeg var single, eller alle havde kærester, fordi jeg bare er omringet af kvinder på min egen alder, som er på barset og går med barnevognene. Og de går og snakker sammen, og drikker kaffe, og har deres baby, eller har deres baby på maven, eller i klapvogn, og sådan noget, og jeg går der, lige så gammel som dem, i samme kvarter mellem med to hunden. Og hver gang så føler jeg nok at få bide dem en lille smule skam, altså jeg mærkede det i morges, og så var jeg sådan, hvad er det sygt det her, hvad er det sygt, at jeg sammenligner mig så meget med jer, at jeg føler mig forkert, fordi I har gjort det, og er et usøgst menneske, og hvordan ser andre egentlig på mig nu, hvor jeg ikke har børn i nu, og sådan noget, og det er jo egentlig meget samme følelse, jeg havde dengang, jeg var single, og nu er det bare med børn i stedet for. Og præcis som du siger, så havde jeg det selv på meget samme måde, da jeg var single, da jeg var omkring 28-29 år, fordi jeg kunne mærke, at det hele begyndte at ændre sig omkring mig, og jeg glemmer for eksempel aldrig, da jeg blev 29 år, og føler, at min 29-års fødselsdag blev mig frarøvet, fordi det eneste folk kunne sige til mig var, så blev du snart 30, og ikke til lykke med fødselsdagen, og folk kunne pådude mig en angst, jeg faktisk ikke rigtig havde, og en frygt, som jeg ikke rigtig havde tænkt over, fordi alle var snart, og du har engang en kærester, og du bliver, hvad fanden har du tænkt dig at gøre, når du rammer 30? Hvor er jeg sådan, det ved jeg ikke lige det, men det ved jeg, der går hjem og tænker over nu, fordi nu har du gjort mig rigtig ked af det her bange, tak for det, og du ved på den måde, så begyndte jeg lige pludselig at følge mig mere og mere forkert, og virkelig opdage det der med, hvordan vi lever i et samfund, der er så normativt og struktureret på den der måde, hvor det sådan, når en kvinde bliver omkring sin meget frukbejder, så er det vores allesammens business, at hun skynder sig at få en kærest. Ja, og man kan aldrig, man går ud fra helt automatisk, du vælger selvfølgelig med lys og lykkelede efter den her person, som kommer til at fuldende dig, hvor det sådan, du går aldrig ud fra, når man det er selvvælt, hun er måske ikke lyst til, måske vil hun aldrig, det er en kæreste. Ja, han skal ikke gå bare ikke op i det heller, eller sådan, det er jo også det, vi kan godt være senglød, når vi er ulykkelig. Og så føler jeg tit, at når man så er i et forhold, altså har været i det længe, eller som også to, så kan det godt blive sådan en, ej, du skal da også, fordi man på en eller anden måde vil have, at folk

skal passe ind i ens verden,
og så kan hun jo også blive inviteret med til parmiddagene.
Ej, hvor perfekt, få nu en adgangsbelæt til vores middag, du vil da også gerne være med i hulen.
Men jeg kan jo bare huske alle de gange, at jeg har siddet og virkelig fulgt mig som en bims.
Altså, og jeg har været til bryllopper, hvor man har blevet placeret det, det her fjollede singlebord,
hvor der sidder et par kusine og fedre.
Og jeg kan huske, et af de bryllopper, jeg har været til, var, at jeg stod sammen med nogle andre
singleer.
Vi holdt meget sammen med en lille flok, vi havde også købt gav sammen, fordi alle de andre havde
købt i par.
Ej, okej.
Og så stod vi der, og så blev der Rob, så der fælles billede.
Prøv at gætte, hvem der ikke måtte komme med på det første af fællespillederne.
Stop.
Der måtte ikke komme singleer med.
Det er løgn.
Men kun lige for parne først, så laver vi et ekstra med singleerne bagefter, uden par.
Dem uden...
Ej, det er ikke løgn.
Søst, jeg kan huske, jeg var så trist helt lidt af bryllopper igennem.
Jeg var bare sådan, jeg har rigtig gæd.
Jeg vil gerne hjemme.
Og så endte jeg med at sidde med min veninde.
Nej, hvor er det sindssygt.
Jeg er i chok, tænk og gør det, men det følger jeg faktisk skete til flere bøller, hvor jeg har været til.
Altså hvor er det sådan, det passer ikke ind, fordi vi skal stå i par på billedet.
Og hvad skal det der, den der Rysbens Nusk gruppe af mennesker, der ikke har nogen kærester så?
Nej, hvor er det sygt.
Det er jo sindssygt.
Jeg ved godt, det er ikke ansøgt.
Jeg ved godt, det er ikke ansøgt.
Tænk på en måde, at ønske andre mennesker ulykkelige.
Og der slet ikke dem, du selv elsker.
Men det gjorde jeg alligevel.
Fordi jeg havde brug for, at mine veninder kom tilbage til mig.
Og havde brug for mig.
Og prioriterede mig igen.
Jeg ønskede virkelig, at alle de her nye kærester ville drikke for mange shot til byen og komme til at
fuck op.
Så det derfor kunne forsvinde ud af vores liv.
Og jeg kunne træde til med is og hårdbørste og godt humør og masser af hvidvink som en form for
supervenind.
Men det skete ikke.
I stedet begyndte jeg at flytte sammen.

Og jeg glemmer aldrig, da min første veninde flyttede sammen med hendes CBS-kæreste.
I hendes lejlighed.
Midt safe space.
De rum, vi havde holdt fester i.
Grat i.
Sovde i skei.
Gjortes klare sammen i.
Trystet hinanden i.
Grint.
Det er et hemmeligheder.
ZX faktor har kigget hinanden i øjnene.
Nu sidder hinanden i hård og talte om fremtiden sammen i.
Nu bodde der sig en fyr, der gik med Marpe og skjorte og spilede fodboldvær Unstam og hans gode venner,
hvor jeg i en af dem var en, jeg havde bollet med og ikke overgået og glo på igen.
Min veninde og jeg kunne så sidde der på lundtid i sofaen, når han ikke var hjemme.
Men jeg havde altid en uro i maven, fordi jeg vidste, at på et tidspunkt så ville døren gå ud i en træn og med et mindre værre og kragleret selvbillet velkommen spangulerende ind og spørge, hvad vi to piger sig sad og lavede på sådan en forældre måde.
Han ville købe med min inden og stryge hende på hoved, og jeg ville blive konfronteret med, hvordan mit liv ændrede sig uden jeg kunne stille noget op.
Samtidig med, at jeg ville føle mig som steller fra den eneste en, og kort tid efter ville jeg så gå, og tage min sko og cykle hjem og følge mig ensam og grim og som en bimset type.
Alt sammen, fordi jeg ikke havde en mappe kæreste for CPS med spesisk gode at køse ud min pande og boede i min lejlighed.
Det er egentlig underligt, når man tænker på, at jeg jo på derhverende tidspunkt ikke ønskede mig nogen af delene.
Jeg tror det er sådan, at det føles ofte at være seng, altså det der med, men hele tiden bliver lille smule ekskluderet,
og jeg ved meget, at det kan også være selv for stærkende. Man kan godt have den der følelse, fordi man jo har internaliseret,
at det rigtig er at få en kæreste, og så finder man den sænde lykke og alt det der.
Så noget er det selvfølgelig ind i en selv, men det kan også ind i andre.
Men det er jo også ind i andre, det er jo det der problemet, så andre tænker ikke over under de tag.
Men grunden til det ind i en selv, det er jo fordi, det kommer ud fra.
Og så vokser det ind i en selv, som man ser det allerede steder.
Jeg har nevnt gjort det der i et tidligere afsnit, hvor jeg havde været i byen med en veninde for mange år siden,
hvor jeg var sengel og hun havde en kæreste, og hvor hun ligesom sagde til mig, at hun behøvede jo ikke at tage ud.
Vi tog jo mest ud for min skyld, så jeg kunne skoere eller kigge på nogle mænd eller have det lidt sjovt.
Og jeg troede faktisk, at vi tog ud for at have det sjovt sammen.
Nej, du er mit projekt. Du skal jo skoere.

Nej, jeg gør det for din skyld, og så tager jeg hjem til min kæreste bag efter at hygge.
Hvor jeg helst så være.
Men må jeg spørge dig om noget? Hvad vil du gøre i hendes situation?
Du har din vennegruppe. I plejer at spise middag sammen.
Nu har de alle sammen fået kærester. Du bliver ikke inventeret.
Du har sagt, hey, hvorfor bliver man ikke inventerede?
De har sagt, det er fordi, det er en par ting, vi laver andre ting med dig.
Hvad er dit næste move?
Jeg vil simpelthen blive rasende.
Jeg tror faktisk, jeg vil lave en kæmpe og velfretjent scene.
Jeg vil selvfølgelig spørge pænt og være sådan, hvad er det, der sker?
Eller hvad er det, jeg ikke må være med? Hvad er det, jeg laver?
Og udover rasende, den raseri vil komme ud af. Jeg vil blive sindssygt ked af det.
Jeg vil føle, at jeg er blevet moppet af min bedste vennerprin.
Hun siger jo også, hvorfor må jeg ikke være med?
Ja, men det er også en formulering, som jeg forbinder med netop med folkeskolen, og bliver holdt ude.
Det er jo, hvor mange gange har man stået i en skolegård og sagt, hvorfor må jeg ikke være med?
Det er jo børnefølelsen, at jeg bliver holdt ude, som jo er en form for mopning.
Men jeg tror bare, at jeg vil spørge, hvorfor må man ikke komme?
Både mennesker med eller uden kæreste kan jo finde ud af at spise min kniv og gaffel.
Så jeg kan bare ikke forstå, hvad det er, der gør det.
Og derfor tror jeg, at jeg vil blive sådan, så ked af det, og så frustreret, at jeg ville søge andre steder hen.
Så vil det være sådan, okay, men så er jeg jo ikke god nok til jer.
Altså, hvis man skal have en kæreste for at være en del af det her fællesskab,
og jeg kun må være med, når der ikke er kærester med.
Og jeg vil da også begynde at være sådan, at det er fordi, der er nogen af de her kærester, der ikke kan lide mig.
Altså, er der nogen, der har et problem med mig?
Men jeg vil blive så ked af det, og så frustreret, at jeg tror virkelig, jeg ville være sådan der og bage.
Er det rigtigt?
Ikke. Altså, for Evel, jeg ville trække mig.
Altså, så gider jeg da ikke, hvis jeg ikke må være med.
Hvad tager han med? Hvilke er ikke rigtig et andet valg, end at sige forvel?
Nærmest, følger jeg.
Eller jo, så kan man selvfølgelig være venner på deres premisser.
Jeg tror for mig, jeg ville næste step være og spørge, altså, mere uddybende indtil.
Men hvorfor må jeg ikke være med?
Bare fordi det er en par ting.
Hvad er det?
Hvad er det ved den konsolation, der er så vigtigt, at jeg ikke er med til?
Men vil du så ikke også på et tidspunkt føle, at det var sådan, is it worth it?
Jo jo, 100% men jeg ville have det.

Jeg ville bare indtil det.

Altså, i stedet for ligesom bare gå udtaget, det er en par ting, og så være sådan, når løg og så går videre og lades mig, man ikke bliver ked af det.

Så ville jeg sige, jeg har virkelig brug for at forstå, hvad er det ved det og hvad er par, der gør, at jeg ikke kan være med her.

Det kan jo være, at de har en eller anden senty fantastisk grund, som jeg bare ikke kan forestille mig.

Vi kan ikke ved, hvad er hendes grund, og det kan også godt være, at ved at blive udsportligt mere om det,

at det så vil gå op for hende, altså den er person, der holder hende ude, vennerne,

at det så vil gå op for dem, der er jo ikke nogen grund.

Jeg tror virkelig, at det kommer med den perfekte forstilling, man har haft siden, man måske var helt ung,

altså om, at når jeg bliver voksen, så skal jeg holde de her rødvinssmitte af, hvor al vores parvinder skal komme,

og det her glansspillet, som jeg også sagt, kan sliver sted med en ovne i mit hoved,

og have nogle gange på alle mulige måder, hvor man har en eller anden fuldstændig perfekt konstellation af, hvordan noget skal være,

og se ud på, og så er der bare nogle gange noget, der ikke passer ind,

og det tror jeg, du har 100% ret i, er rigtig godt lige at give folk et reality check,

og være sådan en, det er ikke så rart at være personen, der ikke passer ind i din perfekte virkelighed,

må man ikke godt have lov til at komme alligevel, det gør mig ked af det,

men jeg tror bare stadig, at hvis det er noget, der har sket flere gange, og der er blevet spurgt,

og der er blevet sagt, nej, så har jeg bare lidt svært ved at forestille mig, hvad der skulle lave om på det,

andet end, at jeg i hvert fald ville føle, at så stor jeg var sådan her brød,

og så fik jeg en friblæt næste gang, og fik det blød på det sidder der,

der er nede fra borgen, når jeg skulle sidde, så ville jeg jo ikke have det rart med at være der alligevel,

for jeg ville ikke kunne slippe tanken om, når man i sidder alle sammen her som par,

hvis ikke jeg havde født mig som en bims, uden at invitere mig selv,

men så kunne sidde og sige til mig selv ind i mit eget hoved, heldigvis jeg elsker alle de her mennesker,

og jeg og deres ven, på lige vilkår, som de venner med hinanden, så ville jeg da i hvert fald have det nu,

så ville jeg da først sidde og tænke sådan, jeg er en bims, jeg er single,

jeg passer ikke endelig nummer til forventninger til, hvor jeg burde være,

I er der, hvor I føler, I bør være, I har en nummer 1 person i jeres liv,

jeg er ikke i jeres nummer 1 længere, plus I synes også alle sammen faktisk ikke,

det er jeg en bims, fordi jeg har kun, fordi jeg selv er inviteret mig.

Men jeg tror bare, der er jo den mulighed, som anmelderen var, at de to ting,

at hun siger, prøv her her, jeg synes det er et sindssygt underligt argument,

at det kun er part ting, hvad er det, der gør, at jeg pludselig ikke kan sidde og have en helt emellige

samtale med mine venner,
en ting er, at de alle sammen har fået kærester, og det kan jo være svært nok i sig selv,
under samfundets forventningspress og sådan noget, og jeg ikke har,
men at jeg så også er ekskluderet fra mine bedste venner, det gør mig sygt,
det er det, jeg føler mig at holde ud, og hvad er egentlig tankerne og argumenterne bag,
så kan det jo godt være, at der står nogle venner, og som du ved, lyn for en klare himmel,
tænker, Gud, det har vi simpelthen ikke tænkt nok over, det kan vi godt se,
det kan vi godt se, selvfølgelig er du blevet kæd af det, det må du undskylde,
wow, hvad har vi været, ignorante og ubetænt sammen,
vi har bare, vi har simpelthen ikke tænkt over, vi har bare tænkt, det gider du ikke,
og da du så sagde det, så tænkte jeg bare, jeg er grunden af, det er en part ting,
men nu når du siger det på denne her måde, og du er blevet kæd af det, undskyld, undskyld,
selvfølgelig så er vi en gruppe af venner, best case scenario kunne være det,
og at de så engluderede hende mega meget, og var bare mega nice,
og når de så sætter sammen, så behøvede de måske heller ikke sæt sig i de der par kun,
det har jeg også oplevet, når jeg har været single, at par sætter sig ved siden af en anden,
så man netop altid skal sød ved borgen, og hvor jeg bare, så er det sådan,
vi kan jo også mixe lidt rundt nogle gange, altså i siden af en anden, der er hjemme,
og det kunne jo godt være, det kunne godt være, at det her skete,
så det vil jeg nok give et forsøg, og se, hvordan bliver det taget imod,
og hvis det så netop er den anden situation, som du siger, at hun bare får flere argumenter
for, hvorfor hun ikke kører til det her, og måske bliver hun lige,
altså med noget blevet inviteret til et arrangement, og så sidder hun der,
og følger sig udenfor alligevel imens hun er der, så vil jeg helt klart også tænke,
okay, det her, det er sådan et tid, hvor jeg skal styrke nogle andre relationer også,
det påer ikke betyd, at du skal sige, hvorvælde til de her venner,
det kan også være, at de lige pludselig bliver single, og så passer I perfekt sammen igen,
men det er en tid, hvor det giver mening at investere noget mere energi i nogle andre relationer,
som måske er helt nye, måske er lidt mere peri-færen,
men hvor I bare er sammenstået, og kan snakke om alt de samme ting,
og hvor der ikke er en eller anden ide om, at I er en særlig race,
som ingen forstår det sprog I har.
Ja, også fordi det føler jeg bare, at man har travlt nok med at gå og sige til sig selv i forvejen,
så er man jo ikke brug for at ens nærmeste også skal sige til at føle sådan.
Og selvfølgelig er fuldstændig enig, skal man have en ordentlig dialog omkring det,
jeg føler bare, at den har været dig.
Men det kan også være, at jeg lige drager lidt for hurtigt til nogle konklusioner her,
fordi jeg bare bliver... Jeg har i hvert fald ikke hørt nogle argumenter i nu fra den venne gruppe.
Nej.
Jeg synes, Fredvær er med på mange par meter af, og tænker sig, at man har lyst til at sætte op
med mennesker, man har mødt på forskellige måder,
eller er man fire bedste venner,
tre har en kæreste, én har ikke, så inviterer man altså stadig den fire.
Det synes jeg bare er en regel.

Så ja, jeg ønsker mig at de her mænd,
der er for mange måder symboliseret mit første ægte møde med,
hvordan vi ikke kan styre processen i at blive mere voksne over,
at vores vennskaber og relationer altid ved at være påvirket af det,
vil skridt af helvedes til.

Jeg hadet at blive konfronterede med virkeligheden,
med at jeg ikke kunne være i min romantiske, filmiske venindebobbel for evigt,
og filmer som en fiktionsserie på DR3,
men nu mere som en kekset meme eller en DAWBOX-vartalning fra nulerne,
i dag.

I dag ønsker jeg ikke, at nogen slår op,
fordi jeg hellervis ved, at det ikke handler om,
at mine veninder og venner kommer i forhold,
men at livet går stærkere, tiden flyver,
og tingene ændrer sig hele tiden,
og det gør mig usikker på mig selv,
på mine egen følelser.

Men det er en business mellem mig og mig,
og ikke noget andre mennesker's breakups kan løse for mig.

Til gengæld så vil jeg nok lyve, hvis jeg sagde,
at jeg ikke underlættede op hver gang en af mine veninder
eller venner fortæller mig, at der er lidt råd i forholdet,
at de tvivler for kærligheden,
at uvenner er usikre på deres følelser
eller ikke ved, hvad de skal stille op.

Og det gør jeg ikke, fordi jeg ønsker, at nogen skal gå fra hinanden,
men fordi jeg selv har de samme følelser,
og at det er det bedste i verden at blive bekræftet i,
at det er pisse almindelig at gå rundt og overtænge sin egen følelser hver dag
og være i tvivl om sit forhold eller ikke i forhold.

Det hjælper mig bare til at huske på,
at selvom vi er blevet voksne,
og alle er rigtig gode til at lide nogen, der har styr på det hele,
så er vi stadig de unge forvinder og få tvivlet piger inden i,
der har brug for at mødes over en søntopp og en dure
og tale om vores erfaringer og tanker
og fucking irriterende kærester,
dates, eksemp, kolleger, chefer eller unger.

Det var alt dag på.

Køs!

Det fik mig lidt til at tænke på sådan,
om det vil give mening i virkeligheden
at høre noget forbyggende, når man får en kæreste
eller når man bliver single.

Og ligesom snakke om sådan, okay, men nu har du jo fået en kæreste, en forventningshavstæmning.

Altså, lidt ligesom, vi gjorde i Aarhusnit 1, sådan forestiller du dig, at vores relation ændrer sig rigtig meget nu.

For det har jeg også oplevet, at der er nogen, der bare er blevet sådan helt for at bruge et folkeskolen udtryk, kæreste kedelig, og så pludselig så plejer man at ses hver dag og så ses man ikke.

Og så ses man en gang om måneden, og om det så siger den anden, men det tænker jeg, at du kunne rejne ud, for jeg er jo ikke foralskret, at det kan måske være en god idé til en anden gang at have de der samtaler, når alle pludselig får kæreste at sige, hvordan forestiller I af vores venskab ved at være uforandret, ved at vi ses mindre, ved at vi ses altid nu sammen med den der kæreste.

Jeg har også oplevet, at vi ligner dig efter, jeg fik en kæreste, hvor de altid skal pælle ikke med, vi vil gerne lade ham kende, men det er meget fedt at have de der samtaler om, er du pludselig også venner med min kæreste? Er det det, vi prøver at skabe? Skal vi skabe en relation, hvor du skal lære mig at kende? Eller skal vi bare fortsætte, hvor vi slapper?

Det er jo langt mindre for at snakke om, før man er blevet uvenner om det.

Hvad forseler du dig?

Hvad er svært at have den, fordi nogle gange tror jeg ikke, at man ved, hvad man føler, før man føler.

Det er jo generelt også bare noget, hvis man sig bruger for par med i dag, og kæreste venner begynder at få kærester, men ikke selv får det.

Det er jo en kæmpe omvældning i ens liv, og det gør bare rigtig undt.

Jeg var en af de eneste på et tidspunkt, der ikke havde en kæreste i både min venindegruppe,

men også bare i min omgangskris.
Det gjorde rigtig undt,
og på en eller anden måde følte jeg mig som
et menneske, der var mindre hver end dem,
der havde kærester,
fordi det samfundet vi lever i,
og jeg træk mig også selv en lille smule,
fordi hver gang jeg var sammen med dem,
og det er igen det der med,
at have fordom om andre menneskers fordom,
fordi jeg føler egentlig ikke, at jeg mennes,
at der var nogle af dem, der opførte
til anderledes år for mig,
eller var i sage nogle irriterende ting,
men bare det der med, at sidde i selskabet,
så kunne jeg ikke lave andet,
når jeg sidder sådan, du har en kæreste,
og du har en kæreste,
og selvom der ikke var kærester med,
jeg har ikke en kæreste, det vil sige,
at jeg er den, som er mindst elsket.
Altså jeg kan huske, at jeg på et tidspunkt
har været på cykelstiden,
på Nørrebro, om formiddagen en lørdag eller et eller andet,
og kiggede alle de piger,
som lignede mig og høvdingescykelhjælm,
og sådan noget, der var altid sådan,
i mere værd end mig,
I har et bedre liv end mig,
fordi I ligner nogen,
når du har investeret mange penge i en høvdingescykelhjælm,
så er det at sige, at der er nogen, der elsker dig,
som ikke vil have, du skal dø.
Jeg har ikke gjort det,
fordi der ikke er nogen, der elsker mig nok,
til at jeg er børn.
Det var jo ikke noget, jeg var bevidst om,
før jeg lige pludselig var i det.
Før, at den ene havde fået en kæreste,
og den anden havde fået en kæreste,
og folk begyndte at flytte sammen,
og så var alle mine safespaces rundt omkring en københavn,
invaderet af mænd,
der er både dig,

eller i hvert fald hele tiden var der,
eller kom hjem lige pludselig,
og når de kom, så følte jeg lidt, at jeg var sådan,
Nå, så skal jeg også lige sætte mig op i sofaen,
og tørse søvnet ud og øjenkron,
og have det sød og smil på,
og følte, at det også var midt hjem.
Og det var bare en virkelig sindssyg proces,
at gå igennem, som jo er så ensom,
hvis ikke man har nogen,
som lige som én også er det samme sted i livet.
Det tror jeg virkelig.
Og det er også derfor, at jeg måske var lidt hurtigt,
for at jump to conclusions,
og være sådan, baj. Det gider jeg ikke.
Men det er bare fordi, jeg synes virkelig,
at man er en røv,
hvis man ikke kan tænke længere,
end at prøve her min ven, eller veninde,
og nok igennem noget, som rent samfundsmæssigt,
er en lille smule hårdt for personen lige nu,
fordi, at personen ikke passer ind
i vores traditionelle klandspilderag,
hvor man bør være.
Så kan det godt være, at personen heller ikke passer egentlig
mit klandspilderag,
hvad jeg forestiller mig i min parameter skulle være,
men så er jeg lige en god ven.
Og så tænker jeg lige over, at være der bedst for fællesskabet.
Du forstærker en følelseekspllosion,
som i forvejen er der.
Venner skal jo præcis det modsatte.
De skal jo fagne dig, når ingen andre vil hætte dig.
Altså, når du føler, at alt er lort,
så er det jo der, du kan komme hen.
Cirka 30% af danskerne er sengler.
Og i følgeforskning fra Statens Siuminstitut
og Aarhus Universitet,
ville cirka 70% af dem ønske,
at de havde en kæreste.
Der er 6.500 flere voksne sengelkvinder i København,
end der er sengel mænd.
Så hvis du har en følelse af,
at være den eneste sengelkvinde tilbage i Vennegruppen,

så skal du i hvert fald bare vide, at du langt fra er alene.
Det skriver politikken.
Der er cirka 4.000 flere sengelkvinder i København,
end der er tilsvarende mænd,
og cirka 2.500 sengelkvinder i Aarhus i Trædverne.
Det skyldes primært, at flere og flere kvinder uddanner sig
og flytter til de store byer,
og flere og flere mænd flytter på landet.
Skal vi lige prøve at opsovere de råd, vi er kommet med?
Jeg tænker, at rådet et var at have lige snak nummer 2,
som går lidt dyber, hvis den første snak stoppede ved.
Det er jo bare et par ting.
Vi gør andre ting med dig.
Så prøver at spørge, hvad det betyder for dig, at det er en par ting.
Hvorfor er det, at jeg vil være forkert i den konstellation?
Hvad er det forskellen ærger?
Hvad er det forskellen ærger på de ting, I laver?
Og de ting, vi laver?
Og hvad har det at gøre med mine civilstatus?
Og så fortæl, det gør mig mega ked af det.
Det er vildt ubehageligt, at jeg føler mig ekskluderet
af dem, som skulle omfavne mig allermest.
Jeg føler mig faktisk holdt ude.
Det er virkelig ikke rart.
Og så se, hvor den samme tale før hen.
Og hvis, og måske også lige meget vade,
hvordan den samme tale ender,
så prøv at investere noget tid i nogle relationer,
som er mere samme sted som dig.
Man har brug for lige sådan noget venner.
Det har man virkelig bedre, når man er single,
og når man er i par.
Eller når man bliver mor.
Eller når man ikke bliver mor.
Eller alt, de har andre forskellige ting.
Man har brug for nogen, som man kan relatere til,
hvor man er nogen uden samme sted.
Og så vil jeg bare sige et ekstra lille råd.
Måske, hvis du tør at have mod på det,
og synes, at det kunne være fedt, så sige til dem,
de kan lytte til det her afslut.
Men ja, og så synes jeg faktisk,
at den allervægtigste regel her,
ikke gå ud til dem, som ikke bliver inviteret,

men så gå ud til dem, som holder noget.
Lyder du her, at du ikke holder parm i dag,
har du en fasttømret vennergruppe,
har du tendens til at ekskludere en enkel,
fordi vi vil komme i gang i kæreste.
Så noter dig selv, at personen skal med næste gang.
I hvert fald skal den have muligheden.
Vi har selvfølgelig også bedt vores yndlingsexpert i relationer,
psykotærpøvet Marco Pugatera,
om at sætte nogle ord på, hvad du skal være opmærksom på,
når du selv er single,
og alle dine venner har kærester.
Det kommer herom.
Det er aldrig rart at følge sig ekskluderet for vennergruppen,
men de fleste af os oplever det,
desværre på et tidspunkt i livet.
Uanset, hvad overshagende er, kan det gøre ondt,
fordi vi har været her,
og vi har været her,
og vi har været her,
og det kan det gøre ondt,
fordi vi mennesker i sidste ende alle har brug for følelsene,
når jeg hører til.
Her får du nogle råd til,
hvad du kan gøre for at håndtere situationer,
hvor du føler dig ekskluderet fra vennergrupper.
Nr. 1.
Giv plads til dine følelser,
men passe på med ikke at lade rive med af negative tanker.
Akceptere dine følelser,
og gi dig selv tid til at lande i dem.
Ungå at drage forhastede konklusioner om,
hvorfor du ikke er blevet inviteret til en begivenhed,
hvis du ikke kender overshagen.
Og være på passlig med ikke at havne i et hul
af hverst tænkelige scenarie om,
hvorfor du ikke er inviteret.
Vores vanuvis-tanker kan nemlig tidskabe
et misvisende billede af situationen
og gøre mere skade end gavn.
Nr. 2.
Overvej de signaler du selv sender ud.
Måske du nogle gange er kommet til at virke lukket
eller uinteresserede, selvom du i virkeligheden

har det stikt modsat enden i.
Måske gruppen har fået et indtryk af,
at du ikke har lyst, eller i begivenheden
ikke er noget for dig.
Det kan altid være en god idé at overveje,
hvad man selv udstroller og bidrager med
i relationen til andre.
Det kan også være, at de har antaget
at begivenheden ikke er noget for dig.
Hvis din venner for eksempel ved,
at du kan have svært ved at deltage
i større sociale samkomster,
kan det være, at de bevidst forsøger skunder
og derfor ungår at inviterer dig til en fødselsdag,
hvor der vil være mange mennesker.
Altså som en form for misforstået godhed.
Nr. 3.
Tal med dem om det.
I stedet for at sige,
I ekskluderer mig altid,
jeg bliver aldrig inviteret til noget.
Så sige, de der midter,
i som jeg altid taler om,
lyder vildt hyggelige.
Jeg kan mærke, at jeg godt kan kommentere
at følge mig lidt udenfor,
fordi jeg endnu ikke er blevet inviteret til dem.
Hvordan kan det egentlig være,
jeg ikke er blevet inviteret?
Jeg vil rigtig gerne joine næste gang, hvis jeg må det.
Det er selvfølgelig nemmere sagt, den gjortet,
men hvis du ikke våger dig ude i at spørge,
kan du risikere, at du heller aldrig får et konkret svar.
Og en sidste ting,
husk, at det altid er en mulighed at søge nye vennegrupper.
Grupper, hvor man forhåbentlig kan føle sig mere inkluderet
og velkommen præcis, som man er.
Nu kan jeg også mærke,
at jeg lige skal have pulsen lidt ned.
Ja, og nu begynder jeg lige så stille at være sådan,
hvad er jeg for grov?
Hvad er jeg for vred?
Jeg har glemt alt, hvad jeg har sagt,
og jeg sidder sådan ros.

Jeg føler, at jeg er sådan en vild dyr, der sidder.
Der er ikke bare fat der altså.
Sådan op med hans parmiddag.
Det er jo sådan, at vi slutter hver afsnit.
Skammsat kommer på mit hoved.
Hver evige ensegang, jeg har taget.
Helt afsnittet startede med en form for skam.
Komplimentskam.
Nå ja.
Nej, måske det ej.
Åh nej.
Så fik du det første årlig over det.
Så blev du vred.
Så blev det vrede skam bagefter.
Du har indret skamme derovre.
Og det er jo så præcis det, som du sagde.
Så start med, at du godt kunne leve med mig.
Prøv at høre.
Vi er så virkelig også.
Vi har ikke skadet noget.
Hvis hjemmespersonen og mig, der bare bærer rundt på fucking en gang skammshat.
Skammstropeto.
Ovanbehoved.
Fucking dag og nat.
Skammer, skammer, skammer en statte.
Ved du hvad?
Jeg står også fuldstændig ved alt, hvad jeg har sagt.
Det føles bare, det er lige det, der mænd har været op i det røde felt.
Så skal jeg lige ned.
Men det er også skamme i 2023, synes jeg.
Nogle gange er det også bare rett at skamme sig.
Ej, det er ikke rett.
Skammer, skammer en dårlig ting.
Men du har gjort noget rigtig tagligt mod nogen.
Men det er bare bare, der peger med dig i en gang imellem.
Ja, men din skam peger ikke på, at du har gjort noget rundt mod nogen.
Den peger på alt muligt, som ikke har noget med nogen anden, der mennesker gør.
Og det er spild af skam.
Det er spild af god skam.
Forfanden.
Til lykke med aften i 10 i hvert fald.
Ja, i lige måde.
Og glæde mig til at se, hvad du har bagt til mig.
Næste gang.

Ja, og om jeg er stadig her.
Det har jeg også skulle sagt, de menneske.
Men jeg har jo haft bagværk med en gang.
Du havde kokis med en gang. Det var lækkert.
Det er rigtigt. Jeg finder på noget. Jeg skrør det i min kalender, så jeg husker det.
Nej, jeg skal nok bage noget.
Nu får du skam over, at du bad mig om noget.
Du har jo to børn, og jeg har ingen.
Så er det måske mest mig, der skal bag.
Jeg har bare en kæreste med en fod, der har kommet til skadet.
Ja, det er det også.
Det føles lidt projekt.
Og i går sidder Tised kiggede på ham.
Så han har den der knæskut, der han kører rundt på, op i lejtenhånd.
Så sidder Tised med åben dør.
Og så var jeg virkelig tænkt, hvis det sådan her, det bliver om mange år.
Altså så er der en ærst, der sidder i sådan en konstant.
Og så skal jeg have en konstant, hvis det er ham først.
Gud forbydede til, så vil jeg faktisk næsten have dig, at det ved jeg ikke.
Men jeg er bare ved at blive sindsygt og kun gået en uge.
Og det er virkelig sådan noget.
Og så henter jeg vand.
Koller vand.
Jeg blev så uvendt med, at jeg var med for alt.
Jeg skal nok.
Og så er min mor helt sådan, gør det nu?
For Simon, han har kommet til skade.
Og min far behandler Simon, som var han hans egen.
Og Simon, og det er også sødt for Simon, det er slægt det.
Men alt hvad jeg så gør, rænder rundt der og gør for ham.
Og så min forældre siger, at jeg skal gøre for ham.
Og så kommenterer han på.
Så står jeg hakket tomat til ad.
Skal de ikke hakke slet finere?
Og sidder han over en stå og bliver sådan, shut up.
Og så går jeg ud med noget, han troede.
Jeg siger sådan, de her peberfrugter er skåret.
Er skåret så store, at de ikke falder igennem resten.
Det tror jeg ikke kommer op på knæskutteren og følger med.
Lad mig lige se, altså med alt, hvor jeg er til sidst sådan.
Nu skal det stoppe.
Og så får du ikke noget aften til mig.
Så tager jeg de der krykker, og den der knæskutter er placeret ude i haven.
Og så kommer du ikke mere ind i dag.

[Transcript] 112 For Venskaber / DEN SIDSTE SINGLE I VENNEGRUPPEN

Det synes jeg, jeg er en ægte hård situation.

Det er jo hård for os begge, det er vores fucking søn for ham.

Men det er virkelig sådan, wow si.

Nu handler det om dig.

Ja, det har vi gjort meget af dag.

Nej, nu er ingen af skarmen.

Så slutter vi.

Forhåbentlig er der en ægte, der har taget nogle kager med næste gang.

Enten er det dig, eller så er det mig, eller så er det ingen ægte, eller så er det der os begge.

Og det bliver spændende.

Det følger vi op på i næste uge.

Tusind tak for denne gang.

Tak fordi I lyttede med.

Tak, tak.

Hvis du har et vildskep spørgsmål, du gerne vil være hjælp med her i podcasten, så send det til en af os på Instagram.

Og så kan det være, at det er de spørgsmål, som vi tager op i næste uge.

Mit navn er Maria Jansal,

og mit navn er Ida Sofia.

Du har lyttet til 112 for venskaber.

Vi lyttes fed.